

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομή χρονιάτικη : Δρ. 20.

Βρίσκεται στο βιβλιοπωλείο Γ. Βασιλείου (δόδος Σταδίου 42)
και στο έφημεριδοπωλείο Γιαννοπούλου, δόδος Πανεπιστημίου 81, (Χαντεία).

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΣΤΟ χέρι του λοιπόν είναι και σε κανένος άλλου-
νου τὸ χέρι. Στὸ χέρι τοῦ λαοῦ τοῦ παντοδύναμου. Κι
ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ, ὁ Βενιζέλος, θάποφασίσει ὁ
ἴδιος ἂ συμφέρει νὰ πάρει τὴν Ἀρχὴ ἢ ὄχι. Ὁ ἴδιος
καὶ κανένας ἄλλος.

Ἔτσι ἔταξε τὰ πράματα τὸ Σύνταγμα κ' ἔτσι τὰ
δέχτηκε ὁ Βασιλιάς μας, ὁ συνταγματικώτατος. πού
θελήσανε μερικοὶ πολιτικοὶ φιλικταξίῃδες νὰ τὸν πα-
ραστήτουνε γιὰ ἔχτρο τῆς λαϊκῆς θέλησης, γιὰ ὑπο-
νομευτὴ τοῦ Συντάγματος.

Πραξικόπημα δνειρευόντουσαν οἱ φιλικταξίῃδες αὐ-
τοὶ καὶ πραξικόπημα δὲν ἔγεινε. Ὁ Βασιλιάς ἔχει ἄρ-
κετὸ μυκλὸ κι ὁ Βενιζέλος ὄχι λιγότερο. Καὶ μὲ δυὸ
μυκλωμένους πατριώτες φόβος δὲν ὑπάρχει κανένας νὰ
ξετροχιστοῦν τὰ πράματα.

ΚΑΙ δεύτερο ποίημα μὲ τὸν τίτλο **Βενιζέλος** μᾶς
στέλνει ὁ συνεργάτης μας Ἰωσήφ Ραφτόπουλος. Τὸ
πρῶτο δημοσιεύτηκε στὴ σελίδα 258. Τὸ δεύτερο δη-
μοσιεύεται ἔδῳ :

Ἀμόλευτου λαοῦ κρίνος ἀνθοῦσες
Σάντρεϊας βουναὶ σὲ χώματα ἁγιασμένα.
Μαροζωμένη ἢ Ἑλλάδα, ἤνυε σὲ σένα
Τὸν ἄντρα πού ἀκατέρεα, κι' ὡς παιτοῦσε;

Τὸ πόδι σου στὴ γίς πού λαχταροῦσες
Τὰ σύνορα στὸ Νέστο νὰ ! φτασμένα
Στὴν Πόλη εἶπες ! μὰ μπρός σου εἶδες βαιμένα
Ἐμπόδια πού ποτέ σου δὲ θαρροῦσες.

Μὰ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς πάντα μεγάλο
Ἔδειξε πού γιὰ κείνον στὴν καρδιά του
Ἔξῃν ἀπὰ τὰ σένα δὲν εἶν' ἄλλος,

Ποῦ εἶν' ἔτοιμος γιὰ τὰ χρυσᾶ ὄνειρά του
Νὰ πολειάει, χωρὶς νὰ σταματήσῃ
Ἄποτε ὁ δυνατὸς σου νοῦς ὀρίσει.

ΚΡΙΝΟΓΜΕ ἀπαραίτητη μιὰ ἐγλωττῆ. Στὸ ἄρθρο
πού δημοσιεύουμε στὴν πρώτη σελίδα «Γιὰ τὸν πό-
λεμο» δεχόμαστε συζήτηση, μὰ ὄχι προσωπική. Ἡ
συζήτηση πρέπει νὰ στρέφεται ὄχι στὶς ιδέες τοῦ
συνεργάτη μας, μὰ στὰ ρωτήματα τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐ-
πιμελητήριου τῆς Μικασκίας. Αὐτῆρα μπορεῖ νὰ παν-
τήσῃ κανεὶς σ' αὐτὰ καὶ λεύτερα νὰ διατυπώσῃ τὴ
γνώμη του.

Κι αὐτὸ τὸ μέτρο ἀποφασίσαμε νὰν τὸ κρατήσουμε
γιὰ πάντα. Νὰ μὴν ἀφίσομε στὰ πολιτικὰ ζητήματα
τὴ συζήτηση νὰ παίρνει προσωπικὸ χαραχτήρα. Γιατὶ
τελευταία, τὸ μολογοῦμε, τὸ εἶχαμε παραξικοντακιά-
σει πιά. Οἱ συνεργάτες μας ἀντὶ νὰ συζητοῦνε, πι-
νόντουσαν μαλλιά μὲ μαλλιά.

ΔΑΦΝΗ ΜΟΥ!

Δάφνη μου, μικροδάφνη, στὸ σοκάκι
Τὸ φτωχικὸ σὲ βλέπω, πού διαβαίνω.
Σὲ πνίγει ἢ σκόνη, τὸ ἄνθι σου ἀσπρισμένο
Σὰν ἄρρωστες κοπέλας τὸ ἀχειλάκι.

Σταλιὰ νερὸ κι' οὔτε φαιδρὸ ἀγεράκι
Γιὰ σένα, κι' οὔτε χέρι ἀγαπημένο.
Παράπονο δὲ λές· βασιτᾶς κρυμμένο
Τὸ μουσικὸ, τῆς ζήσης τὸ φαρμάκι...

Μὰ μιὰ φορὰ, πού ὅτι εἶχε ἡ Αὐγὴ χαράξει,
Ἦς διάβαινα, μοῦ φάνηκε πῶς εἶδα
Στ' ἀνθάκια σου ἀπὸ μιὰ δροσοσταλιδα.

Κ' ἦταν βαρὺ κι οὔτε ἤθελε νὰ σταῖξει
Κ' ἦταν θολὸ τὸ δάκρυ τῶν ματιῶ σου.
Καὶ ντράπησ πούχα ἰδεῖ τὸ μουσικὸ σου.

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Ἄθω Στεφάν.. Θὰ δημοσιευτοῦνε, μὰ ἀπαραίτητο
νὰ μᾶς δηλώσεις πρῶτα τὴληθινὸ σου ὄνομα. κ. Μάνη
Βαγλασαμάκο. Τ' «Ὀρθρινόν» σου, τὸ ἀφιερωμένο στοὺς
νέους ποιητές, τὸ δημοσιεύουμε ἔδῳ, μὲ τὴν περιφρόνηση
πού τοῦ ἀξίζει.

Παρτένα σὲ ὄρθρον ἄτρυγο ἢ Τριμούρη —
σὰ τράμη κ' ἦβη ἀνάβρααν ὡς τοῦ Μάρτη
τ' ἀπὰ φύτρα κ' ἰδρόσκονη τῆς σπάρτη
στοὺς τράγους πού ἀστραφτοῦσαν σάμπως κιοῦρτοι
σμέρνες γιομάτοι — ὄρθωθη ὄρθο κατάρτι
καὶ νεφέ' ἀχνη, ὀλάσπη, ὁμοια γισοῦρτι
(καλὸ ἀντιαρτρίτικο, ὁποιος τρώει, νὰ τοῦρη !)
ναρτῆκι ἄ-οἱ. Βαχίδα ὄρη κ' ἐβάρτη
τῆς Πάφιας τὸν ἰθύφαλλον, ἀνύρτη
μὲ τιάρα Παρτικὴ, στὸν ἀφνειὸν Κόρτο
τῆς εὐνῆς νὰ πλωρίση. Ὅμως τὸ σύρτη
ξάρνου τηράει πού φρεακῶντας σύρτη,
κι' ὀμπρός της ἀστροφῶ. τὸ Σίβα δλόρτο.
— Σία κι' ἀράξαμε, σκούζει, σ' ἔρρο πόρτο !

κ. Γ. Βουβ. Νὰ σοῦ ποῦμε, χρειάζονται ἀκόμα δού-
λεμα. Δὲ μᾶς στέλνεις τίποτ' ἄλλα καλύτερα: — κ. G Const.
Κάιρο. Λάβαμε τὴ συνδρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε. — κ. Γ. Δ.
Κόκ. Θὰ τυπώσουμε τὸ «Σὲ πόθησα πάλι». Ὅσο γιὰ τὸ
βιβλίο, θὰ γράψῃ κριτικὴ ὁ κ. Μαλ.